

HORTONOMI

HORTONOMEN
2/2006

HORTONOMIEN YHDISTYS RY - vuodesta 1925

Hortonomien Yhdistys ry on puutarhaopistoista ja alan ammattikorkeakouluista valmistuneiden hortonomien aatteellinen yhdistys. Sen tarkoituksena on edistää jäsentensä ammatillisia tietoja ja taitoja järjestämällä kursseja, kustantamalla julkaisuja ja lehteä, sekä valvoa kannanotoin koulutuksen, työolojen ja palkkauksen kehittymistä.

PUHEENJOHTAJA

Tellervo Sumanen

Aulangontie 26 A 12, 13210 HÄMEENLINNA

gsm 050 498 9060

puheenjohtaja@hortonomienyhdistys.fi

VARAPUHEENJOHTAJA

Tapio Järvinen

gsm 044 778 5321, 040 500 9305

varapuheenjohtaja@hortonomienyhdistys.fi

SIHTEERI

Arja Anttila

Vanha valtatie 180, 04500 KELLOKOSKI

gsm 0400 011 002

sihteeri@hortonomienyhdistys.fi

VARAINHOITAJA

Jussi Hämäläinen

gsm 050 595 6655

varainhoitaja@hortonomienyhdistys.fi

JÄSEN

Ammi Malkamäki

gsm 040 701 0205

jasen1@hortonomienyhdistys.fi

JÄSEN

Essi Niemelä

gsm 050 574 3540

jasen2@hortonomienyhdistys.fi

JÄSEN

Eila Sihvola

gsm 040 761 8184

jasen3@hortonomienyhdistys.fi

Kotisivuillemme entistä helpommin

www.hortonomienyhdistys.fi

HORTONOMI - vuodesta 1988

HORTONOMI on Hortonomien Yhdistys ry:n jäsenlehti, joka lähetetään jäsenten lisäksi puutarha-alan oppilaitoksille, viranomaisille ja liikelaitoksille. Lehdessä käsitellään tasapuolisesti eri työtehtävissä olevien hortonomien asioita. Jäsentiedotusten lisäksi julkaistaan ammattikuntaa kiinnostavia artikkeleita, mielipidekirjoituksia sekä kaupallisia tiedotteita. Kirjoitukset ovat kirjoittajien omia kannanottoja.

PÄÄTOIMITTAJA

TOIMITUSSIHTEERI

KANSI

TAITTO

PAINOAIKKA

ILMOITUSHINNAT

Tellervo Sumanen paatoimittaja@hortonomienyhdistys.fi

Eila Sihvola toimitussihteeri@hortonomienyhdistys.fi

Kuva **Oili Drammeli**.

Susanna Lappalainen, taitto@hortonomienyhdistys.fi

Kerasivu Oy, KERAIVA 2006

musta-v. 1/1s. 210 €, 1/2s. 120 €, 1/3s. 80 €, 1/4s. 60 €, 1/8s. 35 €

4-väri 1/1 takasivu 360 €, sisäsivu 350 €, 1/2 takasivu 200 €, sisäsivu 180 €

ISSN 0786-325X

Lehti ei vastaa kirjoituksista tai ilmoituksista aiheutuneista mahdollisista vahingoista eikä mahdollisista virheistä kirjoituksissa tai ilmoituksissa. Mikäli ilmoitus jää pois lehdestä johtuvista syistä, lehti julkaisee ilmoituksen seuraavassa numerossa ilman lisämaksua.

JULKINEN VIHERTUOTANTO

Vuosikokous 2006	4
PÄÄKIRJOITUS	5
Karanteenituhoojatilanne vuonna 2005	6
Karanteenituhoojaesiintymät viljelmillä vuosina 2002-2005	9
Seitlahden puutarha	10
Kokemuksia puuvartisten kasvien käytöstä ja käyttökelpoisuudesta	12
Tammikurssin kuvasatoa	16
Terveisiä Hortoklubeista	18
Palkkatiedustelun tuloksia: hortonomit järjestäytyvät	19
Hortonomien yhdistys tuki AutoCAD- kurssille osallistumista	24
Vuoden 2006 stipendit haettavissa	25
Vuoden hortonomi 2006: JannePihamaa	26

HORTONOMIEN YHDISTYS ry:n

NÄHDÄÄN HORTOKLUBEISSA!

Ruissalo Turku 12.8.2006

Hortonomien yhdistys tarjoaa kuljetukset Turun rautatieasemalta ja pullakahvit paikan päällä. Ilmoittautumiset Essi Niemelä, puh. 050 574 3540
tai sähköpostilla jasen2@hortonomienyhdistys.fi

Pihamaan viinitila, Asikkala 16.9.2006

Tapaaminen Vuoden Hortonomi Janne Pihamaan kanssa.

Tellervo Sumanen puheenjohtaja

YLÖS JA ULOS!

Lumien sulaminen aloitti vilkkaan pyöräilykauden. Pyöräily kotikaupungin puistoissa on avannut silmät; ai täällä on tällainenkin paikka! Kartasta katsottuna on vielä laajoja alueita, joihin en ole pyörälenkeillä tutustunut.

Varsinkin kun liikkuu lapsi takaistuimella huomaa monta asiaa, jotka yksin omissa ajatuksissaan liikkuesssa jäisivät huomaamatta. "Hei mikä toi on, miksi se on tuollainen ja mennään tuonne!" kuuluu selän takaa. Tekee hyvää katsella asioita kaksipyöräisen selästä ja lapsen näkövinkkelistä. Vanha viisaus "polun paikka on siinä mistä ihmiset kulkee" tulee nopeasti kolmevuotiaan havaintona.

Pyöräily on oiva tapa nauttia yhteisistä viheralueistamme. Maisema muuttuu: lehtien puhjettua ja kesäkukkien myötä saakin jälleen aloittaa kotiseutukierrokset alusta ja tutustua kaupungin uudistuneisiin kasvoihin.

Hyvää kesää kaikille!

KONSULTTI JULKISEN SEKTORIN PALVELUKSESSA

Konsulttien käyttö julkisella viheralalla on lisääntynyt viime vuosina merkittävästi. Kuntien ja kaupunkien tilaaja-tuottajamallien yleistymisen myötä tilataan suunnittelua, rakennuttamista ja valvontaa entistä enemmän yksityisiltä konsulttitoimistoilta. Konsulttityön ostaminen on monelle kunnalle ja kaupungille varsin uutta, ja siitä onkin paljon opittavaa. Lisämausteen hankintaan tuo hankintalaki. Sen kanssa tilaaja saa olla tarkkana, jottei löydä itseään markkinaoikeudesta.

Kuntien ja kaupunkien lisääntyvä konsultointitarve asettaa myös suuren haasteen rakennuttajakonsulteille. Onko olemassa riittävästi infrahankkeista perillä olevia konsultteja, jotka hallitsevat ammattiosaamisen ohella myös rakennuttamisen juridiikan? Lisäksi tarvitaan neuvottelutaitoa.

Konsulttitoiminnan kilpailuttaminen

Hankintavaiheessa konsulttipalvelujen tavoitteita ja sisältöjä on vaikea yksiselitteisesti määritellä etukäteen. Ne jäsentyvät ja kehittyvät palvelun toteuttamisen aikana. Tämä tuo suuren haasteen konsulttien kilpailuttamiselle.

Nykyisin suositaan yleisesti konsulttien kilpailuttamista kokonaistaloudellista valintamenetelmää käyttäen. Myönteisenä puolena tässä menetelmässä on se, että muutkin tekijät kuin hinta tulevat huomioiduiksi. Toisaalta menetelmään sisältyy aina vaara, että joku tarjouksen jättäneistä kokee tulleen syrjityksi. Valtaosa markkinaoikeuden tapauksista liittyykin nimenomaan kokonaistaloudelliseen valintamenetelmään.

Tämän menetelmän soveltamiseen on olemassa hyvä malli, jossa asetetaan laatuksiterit tietyille tasolle, ja kaikki vähimmäislaaturajan ylittäneet tarjoukset ovat mukana. Sen jälkeen kilpailu ratkaistaan hinnalla. Mikäli laatuksiteriteistä ei tule tarpeeksi, hintakuorta ei edes avata, ja se lähetetään takaisin. Menetelmän etuna on se, että myös pienet, laadukkaat organisaatiot voivat pärjätä hyvin. Lisäksi tällä tavoin tulee valituksi laadukkaista tarjouksista hinnaltaan halvin.

Julkinen sektori konsulttityön tilaajana

Kaikista viheralan konsultointitoista yli 60 % tulee julkiselta sektorilta. Luku tulee varmasti vielä kasvamaan, koska kunnat yksityistävät palveluja kiihtyvään tahtiin. Lähivuosina siirtyy suuri määrä esimerkiksi kaupunginpuutarhureita eläkkeelle, ja useassa kunnassa paikka jätetään täyttämättä. Olevaa organisaatioita muutetaan, ja osa töistä ostetaan konsulteilta. Joskus onkin ilmaan heitetty huulena ajatus konsulttien

tarjoamista kaupunginpuutarhuripalveluista. Mahtaako tästä tulla lähitulevaisuudessa täyttää totta? Konsultti hoitaa osan suunnittelusta, töiden valvonnasta, osallistuu budjetin laadintaan jne. Kehitys ei välttämättä ole huono. Paljon huonommin asiat olisivat silloin, jos kunnan tai kaupungin palvelukseen ei jäisi yhtään viheralan ammattilaista eikä kukaan ohjaisi toimintaa edes ostopalveluina.

Tilaajilla on monia eri vaihtoehtoja ohjata konsulttityötä. Oli tapa mikä tahansa, tilaajalla tulisi olla selkeä tieto siitä, mitä konsultilta halutaan. Monessa tapauksessa konsultti ei itsekään tiedä tehtävän kuvaa. Suurimmat ongelmat ovat rakennuttamisessa ja valvonnassa. Tilaajan ja konsultin välillä tulee olla täydellinen luottamus. Varsinkin tilaajan tulee luottaa valvojakonsulttiin työmaalla. Lukuisia ristiriitoja on syntynyt mm. siitä, että valvojan kanssa on sovittu asioita, jotka tilaaja onkin sopinut toisin valvojan tietämättä. Tällaisissa tapauksissa ei tiedetä kuka työmaata oikeasti valvoo ja kenen puoleen urakoitsija kääntyy. Pahimmassa tapauksessa konsultti on nimetty työmaan valvojaksi, mutta käytännössä toimenkuvaan kuuluu vain työmaan sihteerin tehtävät työmaakokouksessa.

Onneksi suurimmassa osassa toimeksiantoja luottamus on täydellinen, ja rakennuttajakonsultti voi huolehtia sopimuksen mukaisesta lopputuloksesta ilman, että tilaaja juurikaan puuttuu työmaiden kulkuun.

Suunnittelusektorilla merkittävä ongelma on puutteellinen suunnittelun ohjaus. Monella julkisella toimeksiantajalla ei ole osaamista, tai tekeillä oleviin suunnitelmiin ei ehditä riittävästi paneutua. Puutteellinen suunnittelun ohjaus tulee vastaan jo toteutusvaiheessa. Ongelmia voi aiheuttaa konsultin puutteellinen paikallistuntemus, jolloin alueen erityisvaatimuksia ei tunneta. Suunnitelma ja alueen hoitotaso eivät välttämättä kohtaa, sillä ylläpitoluokat luetaan eri paikkakunnilla eri tavoin. Jossain päin voi olla kehitettynä omaakin hoitoluokitusta.

*Työmaakatselmus
Jyväskylän Cygnaeuksen
puistossa.*

Valvonta

Rakentamisen ja ylläpidon valvonta vaatii konsultilta runsaasti kokemusta ja taitoa. Pelkkä ammattiosaaminen on suhteellisen pieni osa kokonaisuutta. Yhtä tärkeää on olla perillä rakennuttamisen kiemuroista. Talonrakennuspuolella valvonnalla on pitkät perinteet, ja sieltä on viherkonsulttienkin oppi enimmäkseen haettava.

Viheralan ammattimainen urakkavalvonta on melko uusi asia. Rakennuttamis- ja valvonta-ala kehittyy jatkuvasti, joten rakennuttajakonsultin valintaan kannattaa kiinnittää runsaasti huomiota ja katsoa muutakin kuin hintaa. Tilaajan ja konsultin tulee muistaa, että konsultin tehtävä on tilaajan etua valvoen auttaa urakoitsijaa saamaan aikaan sopimuksen mukainen lopputuote. Valvojan pääasiallinen tehtävä ei ole olla hankala urakoitsijaa kohtaan.

Ylläpidon valvonta on valvontatehtävistä ehdottomasti haastavinta. Ylläpitourakoissa ei ole selkeää työsuorituksen vastaanottoa, vaan aluetta hoidetaan määritellyllä hoitotasolla, ja hoito jatkuu taas sopimuskauden jälkeenkin. Ylläpidon valvonta on helpompaa, jos kohdetta on hoidettu asiallisesti alusta saakka. Usein hoitourakan alkaessa lähtötaso on kuitenkin heikko. Lähtötason kartoitus onkin erittäin tärkeää hoitourakkaa aloitettaessa. Jokainen puun runkovaurio tms. tulee kartoittaa. Jälkeenpäin on mahdollista selvittää kuka on esimerkiksi kolhinut puut ruohonleikkurilla.

SEURAKUNNAT VIHERALAN TOIMIJANA

Pitkään jatkuneen käytännön mukaan ja nyt myös lakisääteisesti yleisten hautausmaiden hoito kuuluu Suomessa evankelis-luterilaisille seurakunnille. Niinpä hautausmaita on yleisimmin 1-5 seurakuntaa tai seurakuntayhtymää kohden, usein enemmänkin. Toimintaansa varten seurakunnilla on rakennuskantaa lukumääräisesti enemmän kuin hautausmaita, kirkkojakin noin tuhat.

Hautausmaan ylläpitäjällä on velvollisuus toiminnan luonteesta johtuen luoda hautausmaista erityisen visuaalisia ympäristöjä. Sama koskee kirkkojen ja muidenkin kiinteistöjen ulkoalueita. Kohteita tarkastellaan yleensä hyvin läheltä ja niillä on sen vuoksi korkea siisteys- ja viihtyisyysvaatimus. Hautausmaat ovat puistoja, joissa liikkuu ympäri vuoden paljon ihmisiä; sekä hautaustilaisuuksissa että myöhemmin muistelemassa läheisiään. Kirkkojen ympäristöt ovat keskeisiä alueita, keskustojen arvopuistoja - muutakin kuin vain kirkkokansan kohtauspaikkoja. Kirkon palveluksessa onkin runsaasti puutarha-alan ammattiväkeä ympärivuotisesti ja kausiluontoisesti moninkertainen määrä.

Kirkon viherralueiden suunnittelu on nykyään ammattitoimistojen tehtävä ja näin pitääkin olla: suunnittelu on entistä vaativampaa työtä kun hautausmaat laajenevat ja tuhkaaminen yleistyy. Kirkkojen rakentaminen on vähentynyt, mutta vanhojen kirkkopihojen saneerauksissa on suunnittelijoilla edelleen työsarkaa.

Viherrakennusta seurakunnissa tehdään omana työnä pienimuotoisesti koko ajan; hautaustoimi on maan- ja viherrakentamista. Niin hautausmaiden laajennukset kuin kiinteistöjen uudis- ja saneerausviherrakentaminenkin teetetään melkein poikkeuksetta ulkopuolisilla urakoitsijoilla, normaalisti kilpailuttaen. Ongelmaksi muodostuu usein osaavien rakentajien vähyys. Aina ei myöskään ymmärretä kuinka tarkkaa esimerkiksi hautausmaiden rakentaminen voi olla. Hyvän lopputuloksen saavuttamiseksi olisivin huolelliseen valvontaan kiinnitettävä erityistä huomiota.

Hautausmaat ja muutkin seurakuntien viherralueet ovat yleensä melko pienipiirteisiä ja siten ylläpidon ja hoidon kannalta ovat käsityövaltaisia. Hoitovarat tulevat kahdelta taholta: Osa varoista saadaan yksittäisiltä hautojen haltijoilta, jotka siirtävät hoitovelvoitensa seurakunnille hautainhoitorahaston kautta, osa saadaan seurakuntien budjetista yleishoitoon osoitetuista rahoista.

Hautausmaiden hoidon laatuvaatimus on korkea. Laadun varmistamiseksi hoitoalueet on jaettava kesäpuutarhureille pieniksi vastuualueiksi, jolloin ne parhaiten kestävät asiakkaiden (omaisten) kriittisen tarkastelun. Hautausmaiden hoitoon palkataan esimerkiksi keskisuudessa Joensuun seurakuntayhtymässä 20 kesäpuutarhuria ja lisäksi 60-70

koululaista 3-4 viikon työsuhteisiin. Kirkkopuistojen ja muiden kiinteistöjen pihoja hoitaa kiertävä kiinteistöpuutarhuri, jota kiinteistöhenkilökunta avustaa.

Seurakunnilla on hautaus- ja puistotoimen palveluksessa vakinaisessa työsuhteessa hallinto- ja työnjohtotehtävissä n. 200 henkilöä. Heidän koulutuksensa vaihtelee puutarhurista hortonomiin. Tehtävänimikkeitä ovat esim. hautaus-toimen päällikkö, puisto-päällikkö, ylipuutarhuri, seurakuntapuutarhuri ja puistopuutarhuri. Muuta vakinaista henkilöstöä on mm. haudankaivajan, seurakuntamestarin, laitospöihien ja vahtimestarin nimikkeillä. Näistekin monilla on puutarhurin koulutus.

Ammattihenkilöstöä on toistaiseksi ollut hyvin saatavilla, tosin alueellisia eroja on. Kesäpuutarhurien kannalta työn kausiluontoisuus saattaa nousta esteeksi työvoiman saatavuudelle pitemmällä ajanjaksolla.

KOTIMAISET PERENNAT JA PERENNAMATOT

www.taimitukku.fi • taimitukku@taimitukku.fi
puh. 02-5574 164

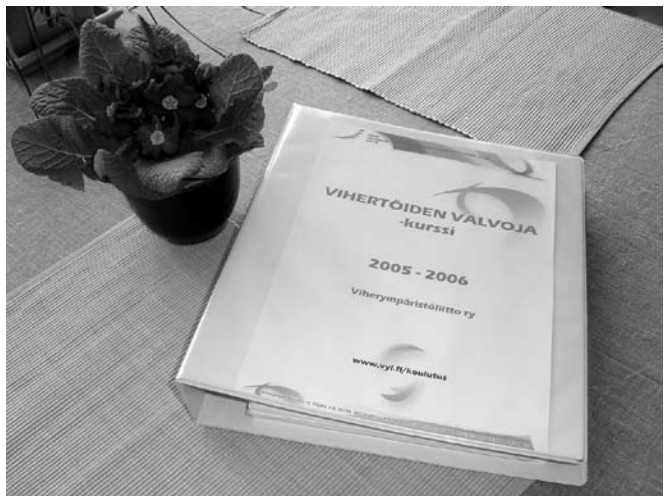
MIETTEITÄ VALVOJAKURSSILTA

Viime vuonna minulla oli vihdoinkin mahdollisuus osallistua Viherympäristöliiton järjestämälle valvojakurssille! Olin kauan jo aikonut osallistua saadakseni uusinta tietoa viherrakentamisesta ja viheralan urakoista, ja nyt minulle annettiin siihen mahdollisuus hortonomiyhdistyksen stipendin myötä. Kiitos siitä!

Tavoitteena ammattitaidon parantaminen ja koulutukseen syntyneiden aukkojen paikkaaminen

Vaikka kurssin ensisijainen tavoite onkin pätevöittää uusia viheralan valvojia, niin omana, ensisijaisena tavoitteenani oli ammattitaitoni kohottaminen ja koulutukseeni jääneiden aukkojen paikkaaminen. Hortonomikoulutushan oli ennen ammattikorkeakouluaikoja vain kaksivuotinen, joten muutamiin tärkeisiin teemoihin ei silloin ehditty tarpeeksi syventyä. Lisäksi opettajamme oli Ruotsin kansalainen, joten tieto suomalaisista olosuhteista ja alan tosiasioista jäi joskus vajaaksi. Totta kai opimme paljon muuta hyödyllistä, mutta koin kuitenkin että tietojen täydentäminen olisi nyt hyvin paikallaan! Täytyy myös muistaa, että opiskelin aikana kun esim. Viherkentäjän käsikirjaa, VHT:tä ja VRT:tä ei vielä ollut olemassakaan. Ala on edistynyt huimasti kymmenessä vuodessa!

Kahdeksan vuoden opettajakokemuksen jälkeen en kuitenkaan syytä pelkästään koulutusta siitä, että tiedoissani on aukkoja paikattavana. Syitä niiden syntymiseen voi olla useita. Joskus aika ei yksinkertaisesti riitä kaikkiin aineisiin syventymiseen - joskus on mahdotonta löytää asiantuntijoita pitämään luentoja (varsinkin ruotsiksi) - joskus taloudelliset asiat rajoittavat opetusta. Joskus aukot johtuvat opiskelijasta: kukaan ei voi olla yhtä kiinnostunut kaikesta ja joskus kiinnostus vain herää liian myöhään. Opiskelija voi sairastua, hänellä voi olla henkilökohtaisia ongelmia, jne. Koulutuksen ensisijaisena tehtävänä onkin tarjota opiskelijalle yleistietoa alasta, jotta opiskelija itse voi perehtyä tarkempaan osa-alueeseen myöhemmin työelämässä. Sanon usein, että opintojen pää-

tyttyä on lunastettu ”viheralan ajokortti”, jolla on oikeus ajaa itsenäisesti alalla ja oppia lisää ominpäin. Nykyään myös yhteiskunta vaatii omatoimisuutta, itseohjautuvuutta ja elinikäistä oppimista jokaiselta jäseneltään. Kurseille osallistuminen on siis AINA ajankohtaista!

Kurssi sopii myös muille kun vihervalvojäpätevyvyyttä hakeville

Tämän päivän ammattikorkeakouluissa teoreettisen opetuksen tila on nykyään paljon parempi kuin toispäivän opistoissa. Erilaisia teemoja ehditään opiskella paljon syvemmin kuin ennen. Monet valvoajakurssilla esiin otetuista teemoista olivat sellaisia, joita tämän päivän AMK:ssa jo opitaan. Tämä oli tietysti välillä turhauttavaa, onhan tässä AMK-työni ohella vuosien mittaan paljon uutta opittu. Osa asioista oli kaikille alansa seuranneille itsestään selviä ja välillä olisi toivonut vielä tarkempaa ja vielä uudempaa uutta tietoa! Kurssia ei kuitenkaan voi suunnitella kaikkien osallistuneiden tarpeiden mukaan ja kolmenkymmenen osallistujan salissa jokaisen lähtökohdat ja tavoitteet ovat erilaisia. Kurssin suunnittelu on aina kompromissien tekoa.

Olin kuitenkin hyvin tyytyväinen, että osallistuin valvoajakurssille. Vaikka välillä oli kiistämättömän ihanaa huomata hallitsevansa jo jonkun kurssilla esille otetun asian, oli asioista moni (ainakin minulle) täysin uusia ahaa-elämyksiä. Moni luennoitsijoista tuli viheralan ulkopuolelta, mikä on aina mieltä avartavaa. On myös terveellistä virkistää muistiaan, muiden alan ihmisten tapaamisesta puhumattakaan. Ammattiaidon ylläpitämisessä ei ole mitään tärkeämpää kuin saada keskustella ja vaihtaa näkemyksiä ammatti-ihmisten kanssa.

Suosittelen siis osallistumista valvoajakurssille, vaikka siinäkin on parannettavaa. Kurssi sopii valvojäpätevyvyyttä hakevien ja tietojaan verestävien lisäksi myös kaikille, jotka ovat jollain tavalla tekemisissä viherrakentamisen kanssa. Ennen kaikkea voin suositella kurssia sellaisille viherrakentajille, jotka toimivat urakoitsijoina tai aliuurakoitsijoina. Ja kaikille kuntien ja kaupunkien työntekijöille valvoajakurssi voisi olla hyvä vaihtoehto. Toimintaamme säätelevät lait ja säännöt on hyvä tuntea.

Yhdeksän intensiivistä kurssipäivää ja vielä tentti päälle

Kurssi oli jaettuna kolmeen osaan, yhteensä yhdeksän intensiivistä kurssipäivää ja yksi tenttipäivä.

Ensimmäisessä osiossa esiteltiin valvontatyötä: vihervalvojan työtä ja arkea sekä valvontasuunnitelman tekemistä käsiteltiin. Samalla painotettiin mm. laatusuunnitelman tekemisen tärkeyttä ja harmaan talouden ehkäisemistä.

Toinen osio oli rakennettu YSE'98:n (Rakennusurakan yleiset sopimusehdot) ympärille. Kurssilla käytiin läpi keskeisiä urakka-asiakirjoja ja yleisiä työselityksiä. Turvallisuusasiat olivat tärkeä osa tätä osiota.

Kolmas osio keskittyi ammattiosaamiseen. Luentoja kuultiin mm. taimimateriaalista ja siihen liittyvistä säännöksistä ja laeista; kasvillisuustakuiden uusista pelisäännöistä; puisto- ja katupuiden perustamisvaiheen ja hoitotöiden valvomisesta; leikkialueiden turvallisuuden huomioimisesta suunnittelussa, rakentamisessa ja ylläpidossa; päälystetöiden valvomisesta ja kasvualustoja koskevasta lannoitevalmistelusta. Osa luennoista oli hyvin hyödyllisiä, osa käsitteli asiaa liian pinnallisesti tai keskittyi epäolennaisiin asioihin. Olisin toivonut koko kurssille vielä ongelmakeskeisempää lähtökohtaa: Mihin ongelmiin yleensä kompastutaan? Miten ongelmia on ratkaistu? Muutamissa luennoissa tällainen ajattelu tuli hyvin esille, esimerkiksi Aki Männistön luento puisto oli erittäin hyvä ja mielenkiintoinen!

Kurssin viimeisenä päivänä järjestettiin tentti, jossa oli osoitettava ymmärtäneensä kurssin keskeisen sanoman. Vastauksiin vaadittiin kuitenkin myös täsmällisiä tietoja. Tentti oli vaativa (varsinkin kun en vastannut äidinkielelläni), mutta onneksi kurssilla jaetut paperit sai pitää esillä. Vastattavia kysymyksiä oli 14 ja aikaa annettiin 2.5+2.5 tuntia. Aikaa oli niukasti, asiat piti todella osata, koska vain pikkuasiat ehti tarkistaa papereista. Itse en yhtään ehtinyt korjata kielivirheitäni, puhumattakaan harakanvarpaistani. Säälin Marko Eskolaista, jonka epäkiittolisena tehtävänä on korjata ja arvioida tenttivastauksia!

Ovatko ”Rehelliset Reiskat” ja ”Luotettavat Liisat” kuolemassa sukupuuttoon?

Valvojakurssi keskittyi pitkälti viherrakennusasioihin, mutta osittain käsiteltiin myös hoitoon ja ylläpitoon liittyviä asioita. Välillä oli havaittavissa pieniä erimielisyyksiä eri luennoitsijoiden kesken, mutta niinhän aina on tulkittaessa lakia ja erilaisia muita sääntöjä. Paljon mietittiin miten sopimusasiakirjojen ja lakien myötä ratkaistaan konflikteja, jotka syntyvät kun monta osapuolta tekee yhteistyötä saman projektin ympärillä. En voinut olla miettimättä mihin tämä maailma on menossa: Olemmeko menossa samaan suuntaan kuin Amerikka, missä ilmielmin vedetään toisia oikeuteen ihan pikkuasioista? Onko päivän teko rakennusalalla - tai yhteiskunnassa ylipäätään - etsiä sopimusasiakirjoista omaa etua ajavia porsaanreikiä? Mitä tapahtui perussuomalaisille ”Rehellisille Reiskoille” ja ”Luotettaville Liisoille”? Eikö enää suullisesti sovittuja asioita ylipäätensä enää lasketa? Eikö enää lyödä kättä päälle ja luoteta toisiimme? Toisaalta, onhan se paljon helpompi ratkaista erimielisyyksiä kun asiat on kunnolla ja kirjallisesti sovittu.

Myös turvallisuusasioita kuunnellessani mietin, eikö yksilöillä enää ole omaa vastuuta? Turvallisuus on tietysti hyvin tärkeä asia, ja jonkunhan on oltava vastuussa siitä, mutta

välillä vaikuttaa siltä, että turvallisuutta koskevat säännöt perustuvat kaikki syntipukin etsimiseen ja ettei ihmisen enää tarvitse itse ajatella. Ei riitä, että jos esimies on antanut työntekijöilleen turvaliivit käteen ja ohjannut miten ja koska niitä pitää käyttää, sillä jos työntekijä ei ohjeista huolimatta käytä turvaliivejä ja putoaa katolta, niin syy on esimiehen! Olisi pitänyt valvoa työntekoa paremmin.... Huhuu!? Kai esimiehillä silloin pitäisi olla paljon nykyistä parempi palkka, kun vastuukin on tätä luokkaa?

Ehkä tällaiset seikat enimmäkseen koskevat vain isojen työmaiden projekteja ja urakoita, missä viherala kulkee "isojen alojen" jäljissä? Laajoissa yhteyksissähän on erittäin tärkeää löytää yhteiset pelisäännöt kaikkiin mahdollisiin tilanteisiin. Toivoisin kuitenkin, että varsinkin pienissä urakoissa vielä käytettäisiin tervettä maalaisjärkeä. Milloin kannattaa asioista riidellä? Milloin kannattaa vain hyvinä kollegoina suullisesti sopia väärinkäsitykset? Toivottavasti alamme pystyy pitämään hyvän maineensa ja työntekijämme pysyvät rehellisinä ammattimiehinä ja -naisina! Kaikki alat eivät ole pystyneet tähän. Siteeraan tässä erästä rakennusalalla toimivaa ystävääni: - "Emme koskaan enää rakenna juristeille mitään! Siitä syntyy pelkästään riitaa... Ei kannata..."

Lopuksi

Haluan lähettää kaikille hortonomeille terveisiä: Ole ylpeä alastasi. Tee yhteistyötä kaikkien muiden alalla toimivien kanssa, olemme kaikki samassa veneessä alkuperäisestä koulutuksestamme riippumatta. Ylläpidä ammattitaitoasi osallistumalla kursseille ja seminaareihin, lukemalla ammattikirjallisuutta ja -lehtiä, sekä keskustelemalla kollegoittesi kanssa ajankohtaisista aiheista. Ole rehellinen ja yhteistyöhaluinen työelämässäsi, vain me itse voimme kohottaa viheralan statusta yhteiskunnassa. Mitä olisi maailma ilman vehreää ympäristöä?

Mira Weckström on saanut Hortonomien yhdistyksen stipendin 2005

VIHERALUESUUNNITTELIJOIDEN MATKA JAPANIIN 15.- 24.10.2005

Viheraluesuunnittelijoiden yhdistys VSU ry teki matkan Japaniin viime vuoden loka-kuussa. Matkalla tutustuttiin sekä nykyaikaiseen betoniarkkitehtuuriin ja vihersuunniteluun että ikaikaiseen temppeliarkkitehtuuriin ja perinteiseen japanilaiseen puutarhaan ja sen hoitoon.

Mutkan kautta perille

Lähdimme lauantaina Helsingistä Amsterdamin kautta Japaniin. Saavuimme Tokioon sunnuntaina iltapäivällä. Tutustuimme paikalliseen ruokakulttuuriin samana iltana järjestetyllä illallisella. Infektiovaara on Japanissa mitätön: joka paikassa tarjotaan kuumia pyyhkeitä ennen ruokailua.

Pilvenpiirtäjiä ja pyhäköitä

Ensimmäinen tutustumiskohteemme maanantaina oli kahden hehtaarin Shinbashi-Sinagawan viheralue kahden asuin- ja toimistotalon välissä. Entinen ratapiha-alue saneerattiin vuosina 1998-2003 houkuttelemaan asukkaita keskustaan. Puistossa oli korkeatasoisia kivi- ja vesirakenteita sekä puuistutuksia. Tutustuimme myös Shinjokun alueeseen, jossa 1970-luvun pilvenpiirtäjien välissä kulkevat ajoradat ja kevyen liikenteen väylät on erotettu omille tasoilleen viheralueilla. Alue oli kuin parannettu painos Helsingin Itä-Pasilasta.

Seuraavaksi vierailimme shintolaisessa Meiji-pyhäkössä ja sen ympärille istutetussa metsässä. Sekä pyhäkön että metsän omistaa Keisarin huone. Shintolaisuus on luonnosta jumaluutta etsivä uskonto. Pyhäkön ympärille istutetun metsän halutaan olevan synkkä ja luonnonmukainen, joten metsässä ei tehdä hoitotoimenpiteitä – ainoastaan käytävät ja temppelin ympäristö pidetään kunnossa.

Erikaisin puutarha oli pilvenpiirtäjän 12. kerroksen kattopuutarha, jonka kasvimaata ja riisipeltoa talon asukkaat hoitavat. Pilvenpiirtäjä sijaitsi Robbongi Hills-alueella. Alue on kokonaisuudessaan 11 hehtaaria ja siitä 20% on viherretty mm. juuri kattopuutarhoilla.

Monipuistossa kävimme ihastelemassa vanhan samuraiperheen puutarhan paikalle rakennettua puistoa. Vanha puutarha on peitetty puiston alle sellaisenaan, jotta myöhemmin se voidaan kaivaa esiin. Puistossa oli jälleen hienoja kivi- ja vesiaihteita ja erikoisuutena japanilaisten suosituimmista sarjakuvahahmoista tehty värikäs patsas.

Kasai Seaside Park ja Keisarin palatsin bonsaimännyt

Tiistaina tutkimme erikoisen Kasai Seaside Parkin. Puisto on kooltaan n. 85 hehtaaria, kokonaan täytöomaata. Tokionlahtea on täytetty 1960-luvulta lähtien, Kasai Seaside Park valmistui vuonna 1989. Puistossa on viisi erilaista aluetta: huvipuisto, akvaario, nurmialue, saarialue ja luonnonmukainen alue. Tekosaaria on kaksi; toiseen pääsee siltaa pitkin uimaan ja simpukoita keräilemään, toinen on varattu linnuille.

Sitten ihailimme Keisarin palatsin ympäristöä. Keisarinaukiolla kasvaa 5 600 bonsai-puuna hoidettua mäntyä. Männyt leikataan kaksi kertaa vuodessa, keväisin ja syksyisin. Keisarinaukiolta lähdimme Yokohamaan ihmettelemaan Japanin korkeinta taloa, Landmark Toweria. Towerin pihalla oli syvä koristeallas, jonka toinen pää oli ruskeasta kivistä ja toinen pää oli rautalaivan kylki. Koko ajan satoi vettä.

Tokio — huoliteltu ja siisti

Tokion kaupungista jäi mieleen erittäin korkealaatuinen rakentaminen ja huolellinen hoito. Koko kaupunki oli äärettömän siisti: ei roskia, ei lintuja, ei koiria. Jokaisen juoma-automaatin, ostoskeskuksen, aseman tai muun roskaa tuottavan kohteen läheisyydessä oli roska-astioita, jokaiselle jätelajille erikseen. Sekajäteastioita ei näkynyt lainkaan.

Tokion yleisin katupuu on voimakkaasti leikattu ginko. Puiden juuristoalueelle oli hyvin usein koristeheiniä tai vastaavia istutuksia. Muotoonleikattuja puita ja pensaita oli paljon. Myös maanpeittokasvillisuuden reunat oli siistitty leikkaamalla, niin ettei mikään roikkunut tai rönsynyt.

Kaikki katunäkymän häiritsevät rakenteet, kuten sähkönjakokaapit ja kaivojen kannet oli maisemoitu kasvillisuudella. Kasvillisuutta oli myös valaistu paljon, valonheittäjät ja valopisteetkin oli piilotettu kasvillisuudella. Kaupungin katoistakin 60% - 600m² - on viherretty muutama vuosi sitten julkisella määräyksellä.

Hakone-Toyota-Kioto

Torstaina suuntasimme Hakoneen. Tutustuimme Lake Ashiin, jossa ihailimme näkymää Fuji-vuorelle. Söimme lounasta seetripuiden varjossa. Seetri on parhaimmillaan 200 vuoden iässä, silloin siitä saa kestäviä puurakenteita. Seetristä on tehty maailman suurin rakennus, samoin maailman vanhin.

Hotelli Yamanon 148 500 m²:n puutarhassa kukoisti 3000 atsaleaa ja laajalti alppiruusuja, kalmioita ja ruusuja. Seurasimme ruusutarhan puutarhurin ruusujen leikkaamista. Leikatessaan hän jakoi terälehden eri sankoihin – ilmeisesti jatkokäyttöä varten.

Perjantaina vierailimme Toyotan kaupungissa Toyotan perustamassa modernia taidetta esittelevässä museossa. Museorakennus oli moderni ja pelkistetty ja sitä ympäröi yhtä nykyaikainen japanilainen puutarha. Samana päivänä tutustuimme myös Site of

Reversible Destiny of Yoro Park Gifu. Elämyspuiston ajatuksena on johdattaa vierailija odottamattomiin kokemuksiin. Ensivaikutelma muistutti upotettua skeittipuistoa. Illalla saavuimme Kiotoon.

Kioto ryöstettiin ja poltettiin keskiajalla useita kertoja, mutta toisessa maailmansodassa kaupunki säästyi kokonaan pommituksilta. Kaupungin arkkitehtuuri ei sykähdyttänyt samalla tavalla kuin Tokiossa, vaikka Kioton lukuisat temppelit ja pyhäköt ovatkin maailman merkittävimpiä kulttuuriaarteita. Tutustuimme muutamaa niistä Kioton kasvitieteellisen puutarhan lisäksi.

Naranpuisto — temppeleitä ja peuroja

Seuraavana päivänä matkasimme Naraan, Japanin ensimmäiseen pysyvään pääkaupunkiin. Narasta tuli arkkitehtuurin kultakaivos temppeleineen, joista suurin osa sijaitsee Naranpuistossa. Puistossa vaeltaa yli tuhat kesyä peuraa, jotka ovat oppineet kerjäämään ihmisiltä leipää. Kiersimme puiston temppeleitä oppaamme Kazuo Makioka. Näimme puistossa edellä mainitut seetripuusta rakennetut maailman suurimman puurakennuksen ja maailman vanhimman puurakennuksen. Tutustuimme lisäksi Isuien viehättävään, Yoshiki-joen varrelle 1670-luvulla rakennettuun yksityispuutarhaan. Puutarhaa on laajennettu vuonna 1989, nykyään sen kokonaispinta-ala on 8 350 m². Opimme Makiokalta japanilaisen puutarhan seikkaperäisestä filosofiasta ja hoito-ohjeista.

Japanilaisen puutarhan piirteistä

Japanilainen puutarha muodostuu kolmesta osasta, joista ensimmäinen on eniten käsitelty osa tarkkoine hoitoineen ja leikkauksineen. Toinenkin osa on hoidettu ja leikattu, mutta vähemmällä tarkuudella kuin ensimmäinen. Kolmas osio edustaa maisemaa ja

luontoa ja jää siis jo vähemmälle hoidolle. Vesiaiheita käsitellään ja hoidetaan samassa järjestyksessä.

Japanilaisissa puutarhoissa käytetään paljon sammalta, joka vaatii läpäisevän, miedosti happaman maan ja siivilöityvät valon. Japanilaiset käyttävät sammalta myös siirteinä, joiden koko on noin 20x20cm ja 40x40cm. Puutarhurit leikkaavat sirpillä heinät pois sammalikosta ja puhdistavat sammalen suuren patasudin näköisellä sammalharjalla. Nurmikoissa käytetään riisiraiheinää, joka on leveälehtinen ja matalakasvuinen eikä siten tarvitse leikkausta juuri lainkaan. Huono puoli riisiraiheinässä on sen ruskettuminen talvella. Pistäydyimme puutarhamyymälässä etsimässä sammalsuteja riisiheinän siemeniä, mutta löysimme ne vasta myöhemmin Kiotosta.

Kiotossa temppelikierroksella

Kiotossa jatkoimme temppelikierrostamme ja tutustuimme UNESCON maailmanperintökohteisiin. Saiho-jin sammaltemppelissä suoritettiin japanin koe. Puutarhaan ei päässyt ennen kuin oli kirjoittanut kuolemattoman runon. Temppelin puutarha suunniteltiin vuonna 1339 kaksiosaiseksi: toisella puolella oli virtaava puro lammikoineen, toisella kuiva kivipuutarha. Sammal alkoi kuitenkin kasvaa itseksensä ja levittäytyi vähitellen kaikkialle puutarhaan. Nykyään puutarhaa peittää 120 erilaista sammallajia.

Seuraava kohteemme, Ryoan-ji-temppeli lienee Japanin tunnetuin ja kuvatuin puutarha. Puutarha edustaa äärimmäisen kuivaa zen-puutarhaa. Temppelin pihalla on viisitoista kiveä aseteltu suorakaiteen muotoiselle pihalle siten, ettei kaikkia kiviä voi nähdä yhdellä silmäyksellä mistään kohtaa puutarhaa. Zen-puutarhoille tyypillistä on voimakas sulkeutuneisuus: täälläkin puutarhaa ympäröivät muurit.

Tutustuimme myös Kultaiseen ja Hopeiseen temppeliin. Kultainen temppeli Kinkaku-ji on kolmikerroksinen lehtikullalla päällystetty ja Japanin kuuluisimpia rakennuksia. Keskeisin elementtejä temppeliä ympäröivällä alueella on vesi. Alunperin vesi on ympäröinyt koko temppelin.

Hopeinen temppeli Ginkaku-ji ei nimestään huolimatta ollut hopealla päällystetty. Upeat osittain uusitut katot kylläkin näyttivät hopealta. Puutarhan tunnetuimpia elementtejä ovat hiekkameri ja kuunkatselukukkula. Kuu on ainutkertainen juttu. Puutarhassa oli käytetty paljon bambua, sillä oli päällystetty mm. kaivojen kannet.

Pian olikin jo kotimatkan aika. Lensimme Osakasta Lontoon kautta takaisin Helsinkiin. Kokonaisuudessaan matkamme oli hyvin järjestetty ja sillä sai hyvän käsityksen vanhasta ja uudesta Japanista, maiseman ja puutarhojen merkityksestä japanilaisessa kulttuurissa.

Päivi Apajalabti on saanut Hortonomien yhdistyksen stipendin 2005.

VIHERALUEKIERROKSELLA KESKI-AMERIKASSA

Lomailin Keski-Amerikassa 8.1.-8.3.2005, pääasiassa Guatemalassa ja Meksikossa, välillä piipahdin myös Hondurasissa. Kiertelin Guatemalassa ympäri maata, etupäässä pienissä kaupungeissa tai kylissä, pääasiassa ihan vain matkailemassa. Meksikossa taas vietin pääosan ajastani pienessä Cololan kylässä Tyynen Valtameren rannalla, pääkaupungista lounaaseen - olin siellä vapaaehtoistoissa kilpikonnien suojeluprojektissa. Mutta tutustuin myös lähikaupunkien ja pääkaupungin puistoihin ja muihin yleisiin viheralueihin sekä Jukatanilla Cancunin turistikaupunkiin.

Sekä Guatemala että Meksiko olivat Espanjan siirtomaita pitkään ja se myös näkyy yleisilmeessä. Vanhimmat julkiset rakennukset, rakenteet ja toiminnot ovat peräisin 1400-luvulta, jolloin monet vanhoista kaupungeista rakennettiin. Katujen kivirakenteet ja puistot sekä käytetty kasvillisuus ovat samankaltaisia kuin entisessä emämaassa tai paikallisia kasveja on käytetty espanjalaisittain.

Guatemala

Guatemala on kooltaan noin neljännes Suomesta. Maa on kokenut useita maanjäristyksiä ja tulivuorten purkauksia menneinä vuosisatoina, nykyään se on vasta toipumassa pitkällisestä sisällissodasta: Osa rakennuksista on edelleen raunioina, pääasiassa kuitenkin maanjäristysten jäljiltä. Guatemala on vielä köyhä maa, mutta kansainvälisten avustushelmien avulla pääsemässä jaloilleen. Maataloustuotteina kasvatetaan hedelmiä, vihanneksia ja tietysti kahvia, USA:n markkinoille.

Käytin tukikohtanani Antiguan kaupunkia, joka sijaitsee eteläosissa Guatemalaa, noin 40 km:n päässä pääkaupungista Ciudad de Guatemalasta. Antigua on hyvin kaunis espanjalaistyylinen kaupunki. Rakennukset ovat keskiaikaisia, kauniin värisiä. Kadut on tehty kivistä. Samaa pikkukivikuviointia, mitä entisessä emämaassakin vielä näkee, on runsaasti.

Edellinen sivu: Ciudad de Mexico, Alamedan puiston alkupää.

Vasemmalla: Hautausmaa, Isla Mujeres.

Seuraava sivu, yläreuna: Työssä, Cancun. Alareuna: Cecilia ja lapsia, Cololan koulu.

Kaupungin sijainti kolmen tulivuoren laaksossa antaa oman leimansa maisemaan ja olosuhteisiin: havutyyppin metsää ympärillä ja vuoriston viileähköt talviyöt.

Katupuiden runkojen alaosat oli maalattu valkoisiksi. Sain ihmettelyyni vastaukseksi, että niin tehdään joko hyönteisten torjunnaksi, pelkästään kauneuden vuoksi tai sitten tienvarsilla, jossa pimeässä ajettaessa valkoinen runko erottuu taustasta. Oli miten oli, runkojen valkoiseksi maalaaminen on yleistä.

Puistot ovat aika pieniä, mutta niitä on paljon ja ne myös eroavat toisistaan hieman. Laajoja nurmikenttiä ei ole, pääpainoa on runsailla istutuksilla: kukkia, pensaita ja puita. Istutuksia, lähinnä puita on myös kirkkojen piha-alueilla - ja kirkkoja on paljon.

Kasveista tunnistin useita lajeja, joita meilläkin käytetään ryhmäkasveina, mutta näin myös monia lajeja, jotka meillä onnistuvat vain huonekasveina. Esimerkkeinä voin mainita katupuuna yleisimmän limoviikunan (*Ficus benjamina*), kukista yleisimmät pähkämöt (*Stachys*), juurut (*Tradescantia*), pelargonit (*Pelargonium*), nukkumatit (*Maranta*) ja ehkä yllätyksellisimmät, mutta ei välttämättä huonoimmat - anopinkielet (*Sansevieria*).

Guatemalassa viherala on miehinen ammatti. Kaikki ulkoalueiden työntekijät olivat miehiä. No, vahvasti macho-kulttuuriin nojaavassa latinomaailmassa se nyt on aivan luonnollista: on miesten työt ja naisten työt ja ruumiilliset ulkotyöt ovat edelleen maskuliinisia miesten töitä.

Työt tehdään etupäässä käsin, niin istutukset, hoitotyöt kuin katukiveysten kaivamisetkin. Porukkaa oli usein paljon, lapio päätyövälineenä rakentamistöissä, machete taas yleistyökaluna kunnossapitotöissä. Sillä leikattiin puiden oksat, kantattiin istutusten reunat ja halkaistiin myös eväskookospähkinät.

Kastelu hoidettiin useimmiten täsmätippukasteluna julkisissa istutuksissa. Yllättävää, mutta kuivat kaudet ovat hyvin pitkiä ja vettä on niukemmin kuin meillä.

Roskakorit tyhjennettiin myös miestyövoimalla. Yleensä yksi mies vastasi yhden puiston kaikista roskiksista. Hänellä oli apunaan kolmipolkupyörä, jolla saattoi siirtää yhden puiston tai katualueen roskat koontipaikalle. Turvaliivejä näkyi myös katualueilla työskentelevillä. Eli samat ohjeet alkavat olla alan töissä maailmanlaajuisesti.

Meksiko

Meksiko on laaja maa, kooltaan noin puolet Euroopasta. Maa on pääasiassa vuoristoista, mutta hyvin erityyppisiä kasvualueita on sekä Tyynen Valtameren että Karibian lahden rannilla. Meksiko on suuri maatalousmaa, USA:n markkinat ovat lähellä ja satoa kasvatetaan paljon sinne toimitettavaksi. Meksiko on taloudellisesti Guatemalaa kehittyneempi jo sijaintinsa ja myös kokonsa vuoksi.

Meksikossa vietin valtaosan ajastani pienessä Cololan kylässä, Michoacan maakunnassa, Tyynen meren rannalla, jossa julkiset viheralueet ovat aika vähissä. Teiden varsilla kasvaa luonnollisesti paikallista metsää: etupäässä kaktuksia ja pensaita.

*Vasemmalla: Palallin
keskuspuisto.*

Alareuna: Muotopuu.

Puita on joitakin, myös kylien keskustoissa ja paikallisen koulun pihassa samoin, esimerkkeinä mantelipuut, yms.

Vierailin muutamissa lähitienoon kaupungeissa (Tecoman, La Placita ja Morelia). Niissä on rakenteita ja viheralueitakin enemmän. Keskellä kaupunkia on näissäkin keskuspuisto.

Keskellä keskuspuistoa on katos, jonkinlainen huvimaja, lähinnä tarjoamassa varjoa kovimman paahteen aikaan keskipäivällä. Uudemmissa kaupungeissa istutukset olivat vielä aika nuoria, joten esimerkiksi puusto ei ollut kasvanut tärkeimpään tehtäväänsä eli antamaan sitä laupiasta varjoa muuten paahteisina aikoina polttaville aukioille.

Puiden muotoon leikkaus on hyvin yleistä, limoviikunaa oli leikattu mitä mielikuvituksellisimpiin hahmoihin, ja muoto saattoi vaihtua ihan yks kaks. Mutta se ei tahtia haitannut. Muotoon leikattuja yksittäispuita oli puistoissa, katujen varsilla leikattiin pensasaitoja ja välillä jokunen puu sielläkin lomassa. Tyypillisintä oli puiden leikkaaminen erilaisten lintujen hahmoihin ja pensasaitojen leikkaaminen aaltoilevaksi kaareksi tai geometriseksi kuvioksi.

Meksikon Cancunissa haastattelin paikallisia roskien kerääjiä ja katuvihreän hoitajia. Haastatteleman ryhmän työnä oli haravointi ja roskien keruu. Haravointi käsitti kuivana kautena puista pudonneiden lehtien ja irtoroskien keruun. Katukaistoja oli aika paljon (Tecoman, Cancun ja Mexico City) ja kaikki hoidettiin käsin. Mexico Cityssä oli työntekijöillä apuna työnnettävät kärryt, autoja ei työporukoilla näkynyt. Meksikossa töissä oli sekä miehiä että naisia - palkan he saivat valtiolta.

Työryhmät hoitivat kohteensa varsin itsenäisesti. Ainakin Cancunissa puiden hoitajat olivat haastattelemieni ihmisten kertomusten mukaan erikseen. Heitä ei tuona aikana sattunut työtehtäviin, jotta olisin voinut

seurata työtä ja jutella käytännön tehtävistä yms. Lajitunnistamisessakin heistä olisi ollut apua - en ollut pakannut rinkaani alan kirjoja. Meksiko on laaja maa ja kasvivalikoima hyvin monipuolinen.

Pääkaupungin Ciudad de Mexicon puistoalueet ovat laajat ja siistit. Kasvillisuus on puita ja muotopuutarhatyyppejä istutuksia, eritoten julkisten rakennusten edustalla. Katuvihreänä käytetään runsaasti ryhmäkasveja, esimerkiksi pitkällä pääkadulla, La Reformalla, oli keskikaistalla pelargonia ja tuoksupielusta (Lobularia).

Meksikossa on paljon patsaita katualueilla. Ne kertovat maan historiasta niin intiaanien, espanjalaisvalloittajien kuin sitten nykyisen tasavallan merkkihenkilöiden kuvin.

Mitä jäi mieleen?

Perushavaintona voin sanoa, että julkiset viheralueet ovat tärkeä osa keskiamerikkalaista kaupunkielämää. Kaupungeissa, ihan pienissäkin, on aina ainakin yksi keskuspuisto, julkinen viheralue, jossa on istutuksia, monesti hyvin säännöllisiä, kiveyksiä ja usein suihkulähde. Puisto ei välttämättä ole iso, mutta siinä on aina istuskelutilaa eli penkkejä ja erilaisia puita ja kukkaistutuksia: puut luomassa varjoa ja kukat silmäniloa. Vaikka puistojen hoito vaatiikin jatkuvaa työtä ja eritoten kuivana kautena ylimääraistä veden käyttöä, kaikki se työ ja kustannukset nähdään vaivan arvoiseksi.

Puistojen vihreydestä ja rauhasta nauttivat kaikki - lapset, nuoret, aikuiset, perheet, niin paikallisväestö kuin turistitkin. Erityisesti sunnuntaisin väki kokoontui puistoihin, istui penkeillä, valokuvasi toisiaan, lapset ihastelivat suihkulähteitä. Tapana on käyttää julkista tilaa omaan viihtymiseen. Lempeä ilmasto sallii sen ympäri vuoden.

Matkani oli ammatillisestikin hyödyllinen, vaikka se ei lähdön tarkoitus ollutkaan. Silmät aukenevat aina uudella tavalla, kun tutustuu toisenlaisiin ympäristöihin. Tuli mieleen, että miksei meilläkin voisi välillä hiukan irrotella ja antaa luovuuden kukkia? Esimerkiksi nämä muotoa tiuhaan vaihtavat leikatut pensas- ja puukuviot. Samoin kesäkukkaistutuksiin hyvin sopivat anopinkielet, onhan meillä jo paljon muitakin ruukukasveja käytössä.

Kuva yllä: Cancunin patsaita. Oikealla: Isla Mujeres.

Oili Drammeh sai Hortonomien yhdistyksen stipendin 2005 opintomatkaansa varten.

VUOSIKOKOUSKUULUMISIA

Johtokunta jatkaa pienin muutoksin

Yhdistyksen puheenjohtajana jatkaa Tellervo Sumanen. Erovuorossa olivat Jussi Hämäläinen, Ammi Malkamäki ja Eila Sihvola, joista Ammi Malkamäki ja Eila Sihvola jatkavat. Jussi Hämäläinen siirtyi johtokunnan ulkopuoliseksi varainhoitajaksi. Uudeksi jäseneksi valittiin Virpi Grahni Hämeenlinnasta. Johtokunnassa jatkavat Arja Anttila, Tapio Järvinen ja Essi Niemelä sekä ensimmäisenä varajäsenenä Leena Tonteri. Varapuheenjohtajan tehtäviä hoitaa edelleen Tapio Järvinen ja sihteerin tehtäviä Arja Anttila.

Tilintarkastajiksi vuodelle 2006 valittiin Elina Raukko ja Matti Vuori. Samalla kiitettiin tästä pestistä eläkkeelle siirtyneitä Onni J. Topia ja Aimo Nummea vuosia kestäneestä talkootyöstä yhdistyksen hyväksi. Varatilintarkastajana jatkaa Olli Elfving.

Jäsenmaksut ja toimintakulumaksut pysyvät ennallaan

Maksut päätettiin säilyttää samoina kuin edellisenä vuonna: vuosimaksu on siis yhä 17 euroa, ainaisjäsenyys 510 euroa (tai 30 vuotta jäsenenä), opiskelijajäsenmaksu 6 euroa ja yhteisöjäsenmaksu 100 euroa.

Toimintakulumaksut päätettiin myös säilyttää samoina kuin edellisenä vuonna: puheenjohtaja, sihteeri ja varainhoitaja saavat kukin kulukorvauksia 100 euroa.

Uutta tunnusta viimeistellään

Vuoden 2005 vuosikokouksessa jäsen Kauko Nurmela esitteli ehdotuksen yhdistyksen uudeksi tunnuksesi. Vuosikokous valtuutti tuolloin johtokunnan valmistelevaan asiaa eteenpäin ja kysymään jäsenistön mielipidettä. Nykyisessä tunnuksessa on tammi, uudessa ehdotuksessa tammenlehti kuvattuna heraldiikan sääntöjen mukaisesti.

Keväällä 2005 tehdyn kyselyn perusteella enemmistö vastanneista (64%) oli uuden tunnuksen kannalla. Kyselyyn vastasi 152 jäsentä eli noin kolmasosa jäsenistä. Kyselyn yhteydessä ilmeni, että ehdotettu tunnus muistuttaa mm. Tammelan kunnan vaakunaa ja Vikstenin taimiston tunnusta.

Tämän vuoden vuosikokouksessa käydyin keskustelun jälkeen vuosikokous valtuutti johtokunnan tekemään asiasta päätöksen vuoden kuluessa. Samalla etsitään vaihtoehtoja, joilla ehdotuksia saisi erilaistettua samankaltaisiin vaakunoihin verrattuna. Toistaiseksi jatketaan vanhalla tunnuksella.

TOIMINTAKERTOMUS 2005

Lyhyesti

Hortonomien Yhdistys ry:n 81. toimintavuosi ja samalla 80-vuotisjuhlavuosi alkoi tutun puheenjohtajan johdolla. Vuosi oli tavoitteiden mukaisesti vilkas. Juhlavuotta juhlistettiin elokuussa. Tammikuun kurssi oli onnistunut yleisömenestys. Hortonomi -lehti ja nettisivut saavuttivat jäsenensä maan kaukaisimmissakin kolkissa. Palkkatiedusteluun osallistui jäseniä edellisen vuoden tapaan. Stipendinhakijoita toivottiin edelleen lisää. Jäsenmäärä pysytteli tutulla tasolla.

Toimintakalenteri

KK	KOKOUKSET	HORTOKLUBIT	KURSSIT, NÄYTTELYT ym.	LEHTI	MUU TOIMINTA
01	johtokunta 1/05		Tammikuun kurssipäivä: "Kasvit ja kasvualustat viheralueilla"		Vuoden Hortonomiksi Matti Tuominen
02	johtokunta 2/05			1/05	
03	Vuosikokous Piresmassa, Espoossa johtokunta 3/05				Puutarhaliiton 80. edustajiston kokous, KevätPuutarhanäyttely, Helsinki
04	johtokunta 4/05				jäsenpostitus
05	johtokunta 5/05			2/05	stipendit: 8 stipendiä, yht. 3150 €. parhaat opinnäytetyöt (100 € kullekin): Lepaa, Oulu, Överby
06	johtokunta 6/05				
07		Hietaniemen hautausmaa			
08	johtokunta 7/05	Kultarannan huvilatila			
09	johtokunta 8/05			3/05	palkkakysely
10	johtokunta 9/05				
11	johtokunta 10/05				
12		Fiskarsin tehdas		4/05	

Jäsenistö

Jäsenmäärä oli 468, jossa on vähennystä 11 edelliseen vuoteen verrattuna. Opiskelijajäsenmäärä kasvoi, ainaisjäsenien, kunniajäsenien ja varsinaisten jäsenien määrä väheni hiukan. Ainaisjäsenyyden ehdon nosto 20 vuodesta 30 vuoteen aiheuttaa sen, että uusia ainaisjäseniä ei tule lähivuosina. Yhdistyksen kunniajäseniä olivat vuonna 2005 Reijo Hahkala, Erkki Laurila, Reino Mäkelä, Aimo Nummi ja Onni Topi. Yhdistyksen kunniajäsen, eläkkeellä ollut Lepaan opettaja Annikki Kukkonen kuoli kesällä 2005.

Yhteisöjäsenenä olivat: OY Piresma AB (Vantaa), Oy Schetelig AB (Vantaa) ja Viher-Aitta OY (Helsinki). Jäsenrekisteristä vastasi Ammi Malkamäki.

Jäsenmäärän kehitys viime vuosina

vuosi	kunniajäs.	ainaisjäs.	vuosijäs.	opiskelijajäs.	yhteensä
2000	8	150	308	38	504
2001	7	154	319	26	506
2002	7	160	288	16	472
2003	6	159	279	18	462
2004	6	159	314	54	479
2005	5	156	307	56	468

Vuosikokous

Yhdistyksen vuosikokous pidettiin Oy Piresma Oy:n toimitiloissa Espoossa torstaina 17.3.2005. Vuosikokoukseen osallistui 14 hortonomia, huolimatta ennätyksellisen vaikeista keliolosuhteista, jotka osaltaan aiheuttivat pääkaupunkiseudun kaikilla sisääntuloväylillä satojen autojen ketjukolarit. Tuukka Latonen Piresmasta toimi illan isäntänä ja esitteli yrityksen tämänhetkistä toimintaa.

Kokouksen puheenjohtajana toimi Tellervo Sumanen ja sihteerinä Arja Anttila. Yhdistyksen puheenjohtajaksi valittiin yksimielisesti Tellervo Sumanen Hämeenlinnasta. Johtokunnasta erovuorossa olivat Arja Anttila, Tapio Järvinen ja Essi Niemelä, jotka valittiin uudelleen. Johtokunnan jäseninä jatkoivat edelleen Ammi Malkamäki, Eila Sihvola ja Jussi A. Hämäläinen. Uusien sääntöjen mahdollistamana johtokuntaan valittiin 1. varajäseneksi Leena Tonteri.

Tilintarkastajina jatkoivat edelleen Aimo Nummi ja Onni Topi, uudeksi varatilintarkastajaksi valittiin Olli Elfving. Toimintakertomus ja -suunnitelma hyväksyttiin. Vuosikokous myönsi johtokunnalle ja varainhoitajalle tili- ja vastuuvapauden. Talousarvio hyväksyttiin myös muutoksitta.

Johtokunta oli valmistellut esityksen muuttaa yhdistyksen ja stipendirahaston sääntöjä niin, että johtokunnan varsinaisten jäsenten (6 jäsentä) lisäksi johtokuntaan valitaan näiden lisäksi kaksi varajäsentä.

Esityksen mukaan ehdotettiin myös, että nykyisen myöntämisperusteen lisäksi stipendirahastosta voitaisiin myöntää stipendejä myös hortonomiksi (AMK) opiskeleville opintokursseille ja opiskelijoille opintomatkoihin ja vastaaviin tarkoituksiin, parhaan oppinnäytetyön tehneelle valmistuvalle hortonomi (AMK) -opiskelijalle, huomionosoituksena ansioituneille hortonomeille (mm. vuoden hortonomi 2010) ja yleishyödyllisille yhdistyksille, yhteisöille tai tahoille huomattavina merkkipäivinä sekä Hortonomien Yhdistys ry:n järjestämiin hankkeisiin. Tähän asti stipendejä on voitu myöntää vain jäsenille, jotka ovat olleet jäseninä edelliset kolme vuotta ja stipendin käyttötarkoitus on ollut jatko-opinnot tai ammattitaidon edelleen kehittäminen.

Vuosikokous 2004 ja 2005 ovat hyväksyneet sääntöjen muutosesityksen. Uudet säännöt tulivat voimaan vuoden 2005 alusta myös Patentti- ja rekisterihallituksen Yhdistysrekisterin hyväksyttyä ne.

Johtokunta

Vuodelle 2005 johtokunta valitsi järjestäytymiskokouksessaan 3/2005 yhdistyksen varapuheenjohtajaksi Tapio Järvisen ja sihteeriksi Arja Anttilan. Johtokunnan varainhoitajaksi valittiin Jussi A. Hämäläinen.

Yhdistyksen johtokunta vuonna 2005

Puheenjohtaja	Tellervo Sumanen, hoitovapaalla/ Intrade Partners Oy
Varapuheenjohtaja	Tapio Järvinen, kaupungin puutarhuri/ Salon kaupunki
Sihteeri	Arja Anttila, tilastosihteeriksi/ MMM:n tietopalvelukeskus
Varainhoitaja	Jussi A. Hämäläinen, ulkukasvivastaava/ Plantagen Vantaa
Jäsen	Ammi Malkamäki, kasvintarkastaja/ KTTK
Jäsen	Essi Niemelä, viimeksi tuoteryhmävastaava/ Helsingin kukkatoimitus - hoitovapaalla
Jäsen	Eila Sihvola, suunnittelija/ Tieliikelaitos
Varajäsen	Leena Tonteri, puistopäällikkö/ Espoon seurakuntayhtymä

Johtokunta kokoontui vuoden aikana 10 kertaa. Pöytäkirjapöytäkälyä kertyi kaikkiaan 161.

Jäsenlehti Hortonomi

Yhdistyksen jäsenlehdellä tuli 18. vuosikerta täyteen. Hortonomi -lehti jatkoi ilmestymistä teemanumeroina. Lisäksi lehdessä julkaistiin stipendikirjoituksia ja yhdistysasioita sekä ilmoituksia.

Lehti ilmestyi neljänä numerona sisältäen yhteensä 112 sivua (24+32+28+28) ja painosmäärä oli 650 - 750 kpl / painos. Lehden päätoimittajana toimi Tellervo Sumanen ja toimitussihteerinä Eila Sihvola. Ilmoitusmyynnistä vastasi Essi Niemelä. Lehden taittajana jatkoi hortonomi Susanna Lappalainen Hämeenlinnasta. Lehden postituksesta vastasi Aki Mäkirinta ja Arja Anttila. Painopaikkana oli Kerasivu Oy.

Vuoden teemoina olivat Hortonomi 1/2005: Kasvinjalostus ja muuntogeenit, Hortonomi 2/2005: Julkinen kalustaminen, Hortonomi 3/2005: Hortonomien yhdistys 80 vuotta ja Hortonomi 4/2005: Taimitarhatuotanto. Lisäksi lehdissä oli mm. kurssi-, vuosikokous- ja opiskelija-asioita. Teemoihin liittyviä kirjoituksia johtokunta pyysi alan asiantuntijoilta. Lehden ilmoitusmyynti saatiin pidettyä kohtuullisella tasolla. Etu- ja takakannet toteutettiin värillisenä, muuten lehti oli mustavalkoinen.

Hortonomi -lehti on postitettu kaikille yhdistyksen jäsenille, yhteisöjäsenille, ilmoittajille, puutarhaoppilaitoksille sekä alaa lähellä oleville viranomaisille, järjestöille ja yhdistyksille.

WWW -nettisivut

Nettisivujen sisällän ja ilmeen uudistamista suunniteltiin, toteutus ajoittuu vuoden 2006 puolelle. Nettisivuja pidetään tärkeänä, koska ne tavoittavat kaikki jäsenet ympäri maan. Yhdistyksen nettisivut toimivat osoitteessa www.hortonomienyhdistys.fi. Yhdistyksen toimihenkilöillä olevat omat sähköpostiosoitteet toimivat osoitteella toiminimi@hortonomienyhdistys.fi. Kotisivuilta oli luettavissa yhdistyksen taustaa, tavoitteita ja toimintaa sekä yhdistyksen kaikki tiedotukset. Kotisivuilla julkaistiin myös yhteystiedot, vuoden hortonomit ja palkkatiedustelun tulokset. Nettivastaavana toimi Aki Mäkirinta ja tietojen päivitysvastaavana sihteeri. Sivujen uudistussuunnitteluun osallistui koko johtokunta ja nettivastaava.

Tiedotustoiminta

Yhdistyksen toiminnasta on tiedotettu ensisijaisesti yhdistyksen Hortonomi-jäsenlehdessä, nettisivuilla, jäsentiedotteissa, Puutarha & Kauppa -lehdessä ja Viherympäristöliiton nettisivuilla. Lisäksi Vuoden Hortonomista annettiin julki lehdistötiedote yleiseen levitykseen. Jäsenille on postitettu vuositiedote jäsenmaksun yhteydessä huhtikuussa.

Kurssitoiminta

Yhdistyksen perinteinen tammikuun kurssipäivä järjestettiin jo 22. kerran. Kurssi pidettiin 27.1.2005 Tilastokeskuksessa Helsingissä. Luentopäivän otsikkona oli Kasvit ja kasvualustat viheralueilla.

Päivän aiheeseen johdatteli maisema-arkkitehti Ulla Loukkaanhuhta otsikolla "Pintavesien imeytys". Tätä jatkoi innostavasti hortonomi (amk), arboristi Aki Männistö aiheellaan "Kantavat kasvialustat: käytännön kokemuksia". Aiheesta jatkoi Kotkan kaupungin kaupunginpuutarhuri Heikki Laaksonen otsikolla "Perenna-alueitako puistoihin?". Orgaanisista katteista ja niiden luokituksesta puhui myyntipäällikkö Pertti Pehkonen Kekkälä Oy:stä. Tuoteryhmäpäällikkö Niko Blomberg Habitec Oy:stä jatkoi

kertomalla perennoista omasta näkökulmastaan. Lopuksi toimistopäällikkö Pekka Markkula kertoi Helsingin kaupungin katemateriaalikokemuksista.

Päivän aihetta pidettiin tärkeänä, jonka todisti osanottajien määrä. Tilaisuuteen osallistui kaikkiaan 137 henkilöä, joista maksaneita oli 121 alan ammattilaisia ja opiskelijoita. Osanottajat arvostivat mielipidetiedustelussa käytännönläheisiä ja innostavia luennoitsijoita. Suuren osallistujamäärän aiheuttamaa jonotusta kritisoitiin. Kurssivastaavana toimi Tapio Järvinen. Kaikki johtokunnan jäsenet osallistuivat kurssijärjestelyihin.

Palkkatiedustelu

Palkkatiedustelu postitettiin lokakuussa jokaiselle jäsenelle. Määräaikaan mennessä vastanneita oli 190, joka noudattelee edellisvuosien linjaa.

Kyselyn tulosten perusteella keskimääräinen palkkataso, 2 388 (2 445) €, näyttäisi laske-
neen (2,362 %). Naisten bruttopalkka laski 4,33 %, keskiansion ollessa 2 225 €, kun taas
miehillä palkka nousi 0,9 %, keskiansion ollessa 2 643 €. Vastaaajista enemmistö toimi
esimies- ja työjohtoasemassa (29 %) tai asiantuntijana (27 %).

Tulokset julkaistiin kokonaisuudessaan Hortonomi 1/2006 ja nettisivuilla keskipalkkojen
osalta. Tulosten käsittelystä ja yhteenvedosta vastasi Aki Mäkirinta.

Vuoden Hortonomi

Tammikuun kurssilla julkistettiin Vuoden Hortonomi 2005, joka oli tällä kertaa ylipuutar-
huri Matti Tuominen. Hän on Kultarannassa työskennellessään koulutustaan ja ammat-
tiaan kunnioittaen tehnyt hortonomikuntaa tunnetuksi laajalle yleisölle. Puheenjohtaja
Tellervo Sumanen ojensi Matti Tuomiselle Vuoden Hortonomi -nimikkeen kunniaksi
kunniakirjan, pöytästandaarin, huomionosoituksena 500 € ja kukkakimpun. Vuoden
hortonomi -kunnianosoituksia on jaettu vuodesta 1987 lähtien.

Stipendit

Yhdistys julisti haettavaksi stipendirahastosta yhteensä 4 200 € jäsenilleen ammattitai-
don kehittämiseen. Stipendihakemuksia yhdistys sai 12 kappaletta. Johtokunta myönsi
sääntöjen vaatimien ehtojen täytyessä kahdeksan stipendiä, jonka saivat:

Päivi Apajalahti, 300 €, opintomatka Japaniin

Oili Drammeh, 250 €, opintomatka Etelä-Amerikkaan

Pekka Ilen, 500 €, pajuopintomatka Saksaan

Raimo Laurasvaara, 620 €, Seurakuntapuutarhureiden matka Islantiin

Eila Nykänen, 140 €, tutustuminen itäsuomalaisiin hautausmaihin

Pirjo-Riitta Pyysing 140 €, tutustuminen itäsuomalaisiin hautausmaihin

Sari Rautakoski, 100 €, AutoCAD-kurssi

Mira Weckström, 1100 €, VYL:n järjestämä viheralan valvojakurssi

Lisäksi yhdistys myönsi valmistuville hortonomeille (AMK) parhaasta lopputyöstä 100 € stipendin yhden kullekin valmistuvalta kurssilta. Stipendin saivat Hämeen Ammattikorkeakoulusta Lepaalta Matti Nikander, ja Sanna Pietilä, Oulun seudun Ammattikorkeakoulusta Teija Holopainen ja YL Praktika Sydvästistä Överbystä Kerkko Keskinen.

Stipendirahaston osakesalkun arvo kasvoi 18 % edellisestä vuodesta, eli 37 173,29 €:lla. Salkun kokonaisarvo oli vuoden 2005 lopussa 242 986 €(2004: 205 813 €). Arvopapereista myytiin pois UPM osakkeita (200 kpl), Norvestian (1164 kpl) ja Nokian osakkeita (300 kpl). Arvopapereista ostettiin YIT:n osakkeita (400 kpl). Varainhoitaja Jussi A. Hämäläinen on toiminut salkun hoitajana yhteistyössä Nordea Helsingin Yksityispankin kanssa.

Näyttelyt ja tammiosasto

Johtokunta hoiti kastelun ja kitkemisen kesän ajan Espoon Marketanpuistossa sijaitsevan tammiosastolla. Syksyiset ryhmäkasvit osastolle saatiin Muhevainen Oy:n lahjoituksena. Yhdistys osallistui elokuussa järjestettyyn Lepaan näyttelyyn omalla osastolla, josta saadut kokemukset olivat myönteisiä. Näyttelyyn osallistumista päätettiin mahdollisuuksien mukaan jatkaa.

HortoKlubi -toiminta

Alkuvuodesta hortoklubeissa pidettiin taukoa. Heinäkuussa klubi kokoontui Hietaniemen hautausmaalla, jossa ylipuutarhuri Ari Pipatin veti upean ja perusteellisen kierroksen. Elokuussa Vuoden Hortonomi Matti Tuominen esitteli Kultarannan huvilatilaa myös siellä, minne tavallisilla vierailijoilla ei yleensä ole pääsyä. Vuoden päätti joulun alla retki tunnelmalliseen Billnäsiin Fiskarsin tehtaille, jossa messupäällikkö Torbjörn Lundmark esitteli yrityksen toimintaa tuotekehitysosastoa ja tehdassalia myöten. Hortoklubeihin osallistui n. 10 osallistujaa/ kerta.

Juhlavuosi, Hortonomien yhdistys 80 vuotta

Juhlavuotta juhlistettiin elokuussa yhdistyksen syntysijoilla Lepaan kartanossa puutarhanäyttelyn aikaan. Juhlasta muodostui ikimuistoinen juhlapuhujien, Lepaan johtaja Kaarina Hännisen ja Onni J. Topin, sekä aktiivisesti kommenttipuheita pitäneen juhlayleisön ansiosta. Yhdistyksen jäsenet kutsuttiin henkilökohtaisella kirjeellä juhlatilaisuuteen. Vieraita kävi vieraskirjan mukaan 51. Lepaan oppilaskuntaa muistettiin lahjoittamalla ylijäänyt tarjoilu näyttelytalkoolaisille. Juhlasta ilmoitettiin ja kiitokset välitettiin Hortonomi-lehdessä, Trädgårdsnytt-lehdessä, Puutarha&kauppa-lehdessä ja VYL:n nettisivuilla.

Yhdistys sai juhlavuoden lahjoituksina yhteensä 4 870 €.

Jäsenyys Puutarhaliitossa

Yhdistys on ollut Puutarhaliiton jäsen erikoisyhdistyksenä vuodesta 1927. Puutarhaliiton edustajiston kokoukseen huhtikuussa 2005 Helsingin Kevätpuutarha-näyttelyn yhteydessä osallistui Arja Anttila.

Standaarit ja huomionosoitukset

Hortonomien Yhdistys ry:n pöytästandaareja luovutettiin 1 kpl vuoden hortonomille Matti Tuomiselle vuoden 2005 aikana.

Muu toiminta

Yhdistyksen toiminnassa aktiivisesti toimineita hortonomeja ja muita alan merkkihenkilöitä muistettiin heidän merkkipäivinään onnitteluin.

Johtokunta

TOIMINTASUUNNITELMA 2006

Yhdistyksen toiminta on vakiintunutta aikaisempien vuosien tapaan: Ohjelmassa ovat tammikuun kurssipäivä, Hortonomi -lehti, nettisivut, stipendit, hortoklubit, vuoden hortonomin valinta ja palkkatiedustelu. Erityisesti kiinnitetään huomiota nettisivujen uudistamistyön loppuunsaattamiseen. Mahdollisuuksien mukaan myös osallistutaan vuoden aikana järjestettäviin puutarha-alan näyttelyihin.

Kokoukset

Hortonomien Yhdistys ry:n vuosikokous pidetään maaliskuussa ja johtokunnan kokouksia pääsääntöisesti kerran kuukaudessa kesäkuukausia lukuun ottamatta.

Jäsenlehti Hortonomi

Hortonomi -lehti toimii tärkeänä yhdyssiteenä jäsenten välillä ja tavoittaa jokaisen jäsenhortonomin kautta koko Suomen. Hortonomi -lehteä julkaistaan neljänä numerona (19. vuosikerta) 4-värikansin ja sisäisivut pääosin mustavalkoisina. Lehti ilmestyy teemanumeroina. Teemoina ovat 1/2006 (helmikuu): Kasvihuonetuotanto, 2/2006 (toukokuu): Julkinen vihertuotanto, 3/2006 (syyskuu): Seurakunta ja 4/2006 (joulukuu): Matkailu ja viheralueet. Teemakirjoituksia sisällytetään lehteen 3-4 kpl. Lisäksi Hortonomissa julkaistaan yhdistyksen tiedotusasioita ja muuta ajankohtaista tarpeiden ja tilanteiden mukaan.

Hortonomi -lehden toimitus koostuu päätoimittajasta ja toimitussihteeristä sekä mahdollista aluetoimittajista. Ostopalveluja ovat taittopalvelu, kopiointi ja osin postitus. Ilmoitusmyynnistä vastaa edelleen johtokunta, vastuuhenkilönä Essi Niemelä.

Hortonomi-info

Vuositiedote jaetaan keväällä varsinaisille sekä ainais- ja kunniajäsenille sekä yhteisöjäsenille jäsenmaksupositituksen yhteydessä keväällä. Opiskelijoille lähetetään tai annetaan ”yhdistys esittäytyy” -tilaisuudessa paikan päällä Hortonomi -lehti. Internetissä jatketaan Hortonomien Yhdistys ry:n kotisivujen julkaisua ja kehitetään toimintoja edelleen enemmän jäseniä palvelevaksi. Internet -vastaavana toimii Aki Mäkirinta ja päivitysvastaavana yhdistyksen sihteeri. Hortonomi -lehdessä julkaistaan infopalstalla palkkatiedustelun tulokset, vuosikokousasiat ja Hortonomien Yhdistys ry:n kooste sekä muita tiedotusasioita.

Palkkatiedustelu

Palkkatiedustelu toteutetaan syyskuussa jo 19. kerran jäsenistön keskuudessa. Tiedustelussa selvitetään hortonomien keskipalkka ja palkkakehitys toimialoitain, toimialajakauma, työllisyys sekä järjestäytyminen alan ammattiliittoihin.

Vuoden hortonomi

Vuoden huomattavin huomionosoitus on vuoden hortonomin valinta, joka valitaan tammikuun kurssin yhteydessä. Vuoden hortonomi valitaan 20. kerran.

Kurssitoiminta

Yhdistys järjestää 23. kerran tammikuun kurssin jäsenien ammattitaidon kehittämiseksi. Tämän vuoden otsikkona on ”Materiaalit viheralueilla”. Päivän teemoja ovat mm. kestävyys ja ekologisuus materiaalien valinnoissa. Kurssi pidetään 26.1.2006 Tilastokeskuksessa Helsingissä.

Stipendirahasto

Julistetaan haettavaksi stipendejä 4 200 € hortonomien jatko-opintoihin ja opintomatkoihin tai vastaavaan ammatillisen taidon kehittämiseen. Stipendit jaetaan johtokunnan harkinnan mukaan sääntöjen edellyttämällä tavalla. Yhdistys muistaa stipendein alan ammattikorkeakouluista parhaan opinnäytetyön tehneitä valmistuvia hortonomeja (AMK), á 100 €. Huolehditaan stipendirahaston kehityksestä siten, että turvataan rahaston pääomakehitys positiivisena ja osakkeiden hajautus riittävänä sekä osinkotuottotavoitteena 3 % pääomasta.

Hortoklubitoiminta

Hortoklubien tarkoituksena on järjestää virkistystoimintaa retkien, yritysvierailujen ja tapahtumien merkeissä sekä tavata hortonomikollegoja. Tarpeen mukaan järjestetään muita tapahtumia jäsenien kiinnostuksen mukaan.

Näyttelytoiminta

Hortonomien Yhdistys ry:n tammi -osasto pidetään avoinna Marketan puistossa Espoossa ja osallistutaan Lepaan puutarhanäyttelyyn. Osallistumista muihin näyttelyihin harkitaan tapauskohtaisesti.

Huomionosoitukset

Muistetaan asianmukaisin huomionosoituksin ansioituneita hortonomeja ja muita puutarha-alan merkkihenkilöitä sekä anotaan tarvittaessa kunniamerkkejä tai arvonimiä. Vuoden hortonomia muistetaan 500 euron huomionosoituksella. Tasavuosia täyttävälle hortonomeille lähetetään tarvittaessa onnittelut.

Vaikuttaminen puutarha-alalla

Vaikutetaan puutarha-alaan yleisesti olemalla aktiivisesti mukana järjestöjen, yhteisöjen ja yritysten toiminnassa. Ollaan aktiivisen aloitteellisia alan sisällä ja ulospäin kirjelman, lausunnon, aloitteen, kyselyn, lehtikirjoituksen, haastattelun ja muilla keinoin, aina kun yhdistys katsoo tarpeelliseksi ottaa kantaa. Vaikutetaan puutarha-alan myönteisen imagon ja hengen kehittymiseen sekä tehdään alaa ja ammattikuntaa tunnetuksi. Otetaan kantaa tarvittaessa koulutus-, tutkimus-, työvoimapolitiikka-, järjestö-, ym. asioissa ja kootaan tarvittaessa eri tahoja yhteen asioiden eteenpäin viemiseksi.

Puutarha-alan koulutus

Ollaan yhteistyössä ammattikorkeakoulujen kanssa, joista valmistuu AMK hortonomeja ja hortonomeja.

Valvotaan hortonomien etuja työmarkkinoilla

Yhdistys ottaa kantaa tarvittaessa työmarkkina-asioihin.

Johtokunta

HORTONOMIEN YHDISTYS ry:n

TILINPÄÄTÖS 05 JA TALOUSARVIO 06

YHDISTYS

Tuotot	Esitys 2005	Toteutunut 2005	%	TA 2006
Jäsenmaksut	5.000,00	5.182,00	104	5.200,00
Kurssitulot	10.135,00	10.125,00	100	5.920,00
Hortonomi -lehti	2.500,00	1.912,18	76	2.000,00
Muut tuotot (Obl.rahasto)	150,00	3.530,00	20	100,00
Tuotot yhteensä	17.785,00 €	20.749,18 €	117 %	13.220,00 €

Kulut				TA 2004
Luentopalkkiot	713,54	722,86	101	13,00
St-maksut	11,81	2,49	21	0,00
Kurssikulut	3.369,65	3.335,83	99	2.990,00
Hortonomi lehti	4.600,00	3.865,05	84	4.500,00
Postitus	900,00	184,80	21	300,00
Monistus, lomakkeet	300,00	0,00	0	200,00
Johtokunta	500,00	311,15	62	500,00
Matkakulut	1.250,00	721,40	58	1.250,00
Toimintakulut	1.250,00	1.904,00	152	1.400,00
- Kirjanpito	560,00			790,00
- Ilmoitukset	690,00			610,00
(internet ja muut)				
Huomionosoitukset	300,00	185,50	62	250,00
Pankkikulut	170,00	143,16	84	160,00
Jäsenmaksut	520,00	734,63	141	800,00
Näyttelyt ja esitteet	1.900,00	0,00	0	200,00
Hortoklubit	0,00	17,03		200,00
Muut kulut	2.000,00	1.590,72	80	457,00
Kulut yhteensä	17.785,00 €	13.718,62 €	77 %	13.220,00 €

Tulos

+ 7.030,56 €

STIPENDIRAHASTO

Tuotot	Esitys 2005	Toteutunut 2005	%	TA 2006
Osingot	6.320,00	5.189,38	82	5.500,00
Korkotulot	20,00	18,88	94	20,00
Yhteisöjäsenmaksut	400,00	0,00	0	300,00
Luovutusvoitot	0,00	6.133,78		2.000,00
Pääomanlisäys	0,00	673,17		0,00
Muut tuotot	0,00	4.870,00		0,00
Tuotot yhteensä	6.740,00 €	16.885,21 €	251 %	7.820,00 €
Kulut				
Stipendit	4.500,00	3.950,00	88	4.700,00
Sijoitusten hoitokulut	650,00	588,00	90	650,00
Pankkikulut	40,00	55,13	138	70,00
Toimintakulu	1.550,00	1.347,13	87	2.050,00
- Stipendi-ilmoitukset	550,00			1.050,00
- Sihteeri ja varainhoitaja	100,00	150,00		150,00
- Kokouskulut	400,00			400,00
- Kirjanpito	450,00			450,00
Muut kulut				350,00
Kulut yhteensä	6.740,00 €	5.940,26 €	88 %	7.820,00 €
Tulos		+ 10.944,95 €		

TASE 1.1.–31.12.2005

PÄÄOMAN MUUTOKSET

	Yhdistys	Stipendirahasto	Yhteensä
Oma pääoma 1.1.2005	12.588,27 €	134.597,56 €	147.185,83 €
Tilikauden muutos	7.159,21 €	10.944,95 €	18.104,16 €
Oma pääoma 31.12.2005	19.717,48 €	145.542,51 €	165.259,99 €

OSAKKEET JA RAHASTO-OSUUDET 31.12.2005**STIPENDIRAHASTO**

Noteeratut osakkeet	kpl	muutos/kpl	a' hinta/€	arvo
Amer Sports	600		15,73	9.438,00 €
Elcoteq	400		20,15	8.060,00 €
F-Secure	1.000		2,04	2.040,00 €
Huhtamäki	700		13,91	9.737,00 €
Kekkilä A	1.700		9,43	16.031,00 €
Nokia	2.932	-300 kpl	15,45	45.299,40 €
Nordea Bank FDR	2.733		8,83	24.132,39 €
Orion B	1.000		15,64	15.640,00 €
SSH Communications Security	400		1,23	492,00 €
TJ Group	1.400		0,06	84,00 €
UPM-Kymmene	1.624	-200 kpl	16,56	26.893,44 €
YIT-yhtymä	400	+400 kpl	36,13	14.452,00 €

Noteeraamattomat osakkeet

SCH-Yhtiöt	100
------------	-----

Rahasto-osuudet**Nordea Yksityispankin yhdistelmäsalkku K**

	2.693,34	+837,02 kpl	13,48	36.298,36 €
Nordea Euro-korko tuoto	60.243,05		0,18	10.960,62 €

Joukkovelkakirjat

Kiina-Venäjä indeksiosuus	10.000		1,1355	11.355,00 €
(2003/19, 12.11.2008 ind)				
Indeksilaina Maailma	10.000		1,0804	10.804,00 €
(2004/8, 27.4.2009 ind)				

Noteerattujen osakkeiden arvo 31.12.2005	172.299,23 €
Rahasto-osuuksien arvo 31.12.2005	47.258,98 €
Joukkovelkakirjat, arvo 31.12.2005	22.159,00 €
Nordea-tili 31.12.2005	1.269,08 €
Stipendirahaston arvo yhteensä	242.986,29 €

YHDISTYS

Rahasto-osuuksia				
Sampo Korko Tuotto	36.342,48		0,18	6.435,53 €

SIJOITUKSET VUONNA 2005

pvm 19.3.2006

Miten sijoitukset menivät vuonna 2005?

Lähtöhinta 1.1.2005 tai hankintahinta, jos hankittu vuoden 2005 aikana

Salkkumme arvo nousi 18 % eli 37.173,29 €.

STIPENDIRAHASTO

Osakkeet	kpl	à hinta 1.1.2005	à hinta 31.12.2005	Muutos %
Amer Sport	600	12,85 €	15,73 €	22 %
Elcoteq A	400	17,89 €	20,15 €	13 %
F-Secure	1.000	1,81 €	2,04 €	13 %
Huhtamäki	700	11,87 €	13,91 €	17 %
Kekkilä A	1.700	7,20 €	9,43 €	31 %
Nokia	2.932	11,62 €	15,45 €	33 %
Nordea Bank FDR	2.733	7,47 €	8,83 €	18 %
Orion B	1.000	11,91 €	15,64 €	31 %
SHH Communic. Security	400	1,28 €	1,23 €	- 4 %
TJ-Group	1.400	0,16 €	0,06 €	- 63 %
UPM-Kymmene	1.624	16,36 €	16,56 €	1 %
YIT-Yhtymä	400	19,15 €	36,13 €	87 %

Rahasto-osuudet

Nordea Yksityispankin yhdistelmä-salkku K	2.693,34	11,65 €	18,48 €	59 %
Nordea Eurokorko Tuotto	60.243,05	0,18 €	0,18 €	0 %
Kiina-Venäjä indeksiosuus 2003/19	10.000	1,02 €	1,14 €	12 %
Maaailma indeksiosuus 2004/8	10.000	0,98 €	1,08 €	10 %

Käteinen	8.005,44 €	1.268,08 €	
Stipendirahaston arvo yhteensä	205.813 €	242.986,29 €	18 %

Salkusta pois myydyt 2005	kpl	Myyntihinta tammikuu 2005	Hinta 31.12.2005	Muutos %
Nokia	300	11,57 €	15,45 €	34 %
Norvestia	1.164	0,60 €	8,55 €	1325 %
UPM-Kymmene	200	16,31 €	16,56 €	2 %

YHDISTYS

Sampo B Oblikaatio	36.342,48	0,18 €	0,18 €	0 %
Rahastot yhteensä		6.446,79 €	6.435,53 €	0 %

YRITYKSEN PERUSTAMINEN JA YRITTÄJÄNÄ TOIMIMINEN VIHERALALLA

Att grunda ett företag och verka som företagare inom trädgårdsbranschen

Opinnäytetyön tavoitteena on tarjota tietoa yrityksen perustamisesta ja yrittäjänä toimimisesta. Työn tarkoituksena on antaa mahdollisimman hyvä kokonaiskuva siitä, mitä kaikkea yrityksen perustaminen vaatii, millaisia vaihtoehtoja on olemassa, mitä tulee huomioida, jne. Opinnäytetyö perustuu käytännön kokemuksiin yrityksen perustamisesta.

Opinnäytetyössä käydään läpi eri yritysmuotoja ja niiden ominaisuuksia. Pyrkimyksenä on ollut tarjota lukijalle tietoa siitä, mikä yritysmuoto juuri hänen tarpeisiinsa saattaisi parhaiten sopia. Yritysmuotojen lisäksi käydään kevyesti läpi yrityksen kirjanpito ja yrityksen nimeäminen. Arvolisäverosta, ennakoperinnästä ja yrittäjän eläkemaksuista on esitelty tärkeimmät asiat, ensisijaisesti lain määräykset. Myös maksuohjeet ja laskun sisältöä koskevat määräykset käydään läpi. Lakisääteisten asioiden lisäksi on esitelty vapaaehtoiset vakuutukset, markkinointi, kotitalousvähennykset ja sopimusasiat. Työssä on kiinnitetty erityistä huomiota niihin lupa-asioihin ja määräyksiin, joita puutarha-alan yrittäjän on hyvä tuntea. Esimerkkeinä on käytetty mm. Espoon kaupungin rakennusjärjestystä.

Opinnäytetyö pyrkii antamaan monipuolisen kuvan yrittäjäksi ryhtymisen vaatimuksista. Laajasta lähdemateriaalista on varmasti jäänyt jotain työn ulkopuolelle, mutta opinnäytetyö toimii hyvänä perusteoksena yrittäjäksi aikovalle.

Tiivistelmä opinnäytetyöstä

Yrkehögskolan Sydväst/ Överby Trädgårdsskola, maisemasuunnittelun koulutusohjelma. Kerkko keskinen on saanut Hortonomien yhdistyksen stipendin parhaasta opinnäytetyöstä 2005.

Ruohokivillä vehreyttä järjestelmäkiviin

A betonin Ruohokivi on ympäristöystävällinen järjestelmäkivi, joka on yhteensopiva Kartano-, Linna-, Luostari- ja Nurmikivi-
en ja Kartanolaatan kanssa. 25 mm sauman leveys parantaa
ruohon kasvua, kun lannoitus ja kastelu hoidetaan asianmukaisesti.

Lisätiedot ja myynti:

www.kivikauppa.fi
– auki ympäri vuorokauden

ABETONI

Abetoni Oy
Ympäristötuotteet
Puh. 020 4474 300

www.abetoni.fi